

Recept från Kuba på hur man skapar missnöje

Recept från Kuba på hur man skapar missnöje

Ett inlägg på Facebook där en kvinna i Kuba klagat bittert har utlöst en het debatt. Här en kommentar.

Amelias video, som blivit viral, är ett skolexempel på hur man ser till att skapa missnöje;

Man tar ett konkret exempel, som bristen på varor i kombination med inflation. Man överdriver våldsamt de negativa aspekterna och dramatiserar konsekvenserna, typ att barnen inte får mellanmål. Man tar en detalj som verkar vettig och lätt att förstå till måltavla, typ att priset på el gått upp. Man använder det som en symbol för svårigheterna och fokuserar på dem som man vill göra till syndabockar, dvs. Kubas regering. Man fokuserar missnöjet på en enda person, i detta fall president Diaz-Canel. Man smutskastar den som pekats ut som fet, stormagad, vältrar sig i lyx osv. Man gör det underförstått att han inte har några lösningar, att han inte vill ha några och inte bryr sig.

Och man propagerar för en lösning: att protestera på gatorna, att kasta ut de skyldiga, att sälja ut landet. [Administratören för gruppen där Amelias video visas har visat sig vara en medhjälpare till Yunior Garcia, samme person som misslyckades kapitalt med att få till massprotester i november 2021 och som med familjen flyttat till Spanien].

Det här handlar inte om att neka till att vardagslivet är mycket svårt; det handlar om att dessa förhållanden används för att spä på irritationen, manipulera och framkalla en känslomässig reaktion. Något som inte är en lösning men som tjänar deras syften.

Absolut, vardagslivet är mycket svårt. Vi befinner oss i en internationell situation med okontrollerad inflation, hinder i materialflöden, brist på livsmedel och prisökningar på drivmedel. Världen är i kris. Ett tredje världskrig har släppts lös utan att någon krigsförklaring gjorts. Rika länder som Tyskland pratar om risken av att vetemjöl ska ta slut och att man inte vet hur bristen på energi ska lösas till vintern. USA tillkännager nödläge på grund av avsaknad av pulvermjölk. FN varnar för en fruktansvärd kommande hungersnöd i Afrika.

Och mitt i allt detta har Kuba att kämpa mot den förbannade blockaden som slår mot allt. Landet, dess regering och Kommunistpartiet arbetar intensivt för att gå framåt, överträffa oss själva, gå vidare. Resultaten kommer långsamt, men de kommer. Trots alla svårigheter: livsnödvändiga artiklar är fortsatt garanterade; skolorna har inte stängt, inte heller universiteten; sjukhusen arbetar vidare trots brister och avsaknad av materiel.

Lösningen på den svåra situationen är att arbeta hårt, lösa problemen, producera mer och inte tröttna.

Svårt? Javisst, men det är vad som måste göras. Vi får inte låta vår irritation manipulera oss i enlighet med en väl utarbetad politisk

agenda.

Efter USA:s fiasko med det Amerikanska Toppmötet i Los Angeles är de desperata för att få till en social explosion som skulle rättfärdiga skändligheten över att ha uteslutit oss från mötet. Detta handlar om en utprovad operation, det ligger inget spontant bakom det. Det är de vanliga misstänkta som ligger bakom.

Vår beslutsamhet måste bibehållas, nu och alltid. Vi kommer att gå framåt och aldrig ge upp.

Ernesto Estévez Rams, Cubadebate 220611

[Nuestra determinación tiene que ser, ahora y siempre, que saldremos adelante, nunca nos rendiremos](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72